

G1, OSK Olomouc C : SK Bruntál**30 : 49** (12:11, 4:14, 6:12, 6:2)

Body: Plachá 7 – TH 8/3, Koukalová 6, Augustinová 5-2/1, Pluhařová 4-2/0, Chodilová 3-8/3, Kutáčová 2-4/0, Šťastná 2, Blahutová 1-5/1, Uvázlová 0-4/0, Bortlová 0-2/0, Grambalová, Pazderová, Sprušanská a Trčková 0. TH 35/8 = 23%. F- 22. MVP: Pluhařová.

G2, OSK Olomouc C : SK Bruntál**27 : 58** (10:7, 6:25, 6:11, 5:15)

Body: Šťastná 6, Koukalová 5-2/1, Plachá 4-2/0, Blahutová a Sprušanská 4, Bortlová a Chodilová 2, Augustinová 0-4/0, Grohmanová 0-2/0, Grambalová, Pazderová, Pluhařová, Trčková a Uvázlová 0. TH 12/1 = 23%. F- 21. MVP: 0.

Ve své době kultovní italský film Mio Dio come sono caduta in basso! po shlédnutí ve zralém věku sotva odpovídal hloubce, do které jsme klesli v sobotu s celým Levhartím cirkusem. Když jsme prohráli v Krnově, nejméně za první utkání šlo naše holky pochválit. Neměli jsme na kluky v Prostějově, ale aspoň bojovnost byla příkladná a vydržela jim oba zápasy včetně běhání a napadání. Nyní s Bruntálem jsme nemohli hrát hůř. Pokud jsme si měli šáhnout na dno zmaru, tak to bylo zde.

Odešla nám bojovnost i kondiční nasazení, po myšlení zůstal na monitorech v hlavách holek nápis „breakdown - delete“, ovšem nejvíce mrazilo, jak jsme propadli ve veškerých dovednostech. Míč nešel chytnout, přihrávky putovaly nazdařbůh a snažili jsme ustanovit rekord v počtu trefených tabulek 24s nad košem, či přehozených desek z metru. Vše v atmosféře minimálního zaujetí o hru na lavičce, kde, odhaduji, ke spokojenosti scházelo pouze připojení na internet a ženské časopisy pro ukrácení chvíle. Není pak divu, že pokecávání a vzájemné srandičky už trenéra přestávají bavit.

Chytrým vytažením obránce z 'bedny' a okamžitým kontradrajvem s úspěšným zakončením zahájila Denis drtivou 3minutovku na začátku G1, kdy jsme i příspěvím Kuty a Žuži vedli 8:0. Nikdo netušil, že to bylo nadobro vše, co naše Prý-levhartice za celá dvě utkání předvedou. Uvi křížovala palubovku jako koráb bez kormidla musela jít střídat ujasnit si, kudy vede ke koši cesta. S Kájou Pazde a dalšími vynucenými střídáními se pro nás na hřišti začalo smrákat. Pomalá orientace v prostoru, nesmyslné vybíhání v obraně proti nikomu, nebo naopak ke každému vnášely do hry zmatek a frustraci. Bruntálské nabízená okna v obraně dokořán jednoduše využívaly, zvláště Hanka a Sára si z našich „obránkyň“ dělaly dobrý den a nenechávaly se stojícími figurínami za výlohou nikterak obtěžovat.

Úroveň si jako jediná udržela Juli, své si odehrály Kuty a Bára, zatímco zbytek v lepším případě občasnými záblesky naznačil, že basket opravdu neděláme teprve první sezónu. Vyčítat něco střídajícím hráčkám druhého sledu lze těžko. O to nepříjemnější pilulku ke spolknutí připravily hráčky, které hrají pravidelně a tým by se měl o jejich výkon opírat, kapitánkami počínaje. Snaha vytvořit silnou dvojici Kouky se Žužou se naprosto minula účinkem a pětka se samotnou Juli a herně slepou Chodí hrála lépe, než obě kapitánky pohromadě.

G2 začaly děvčata pozorněji a svědomitěji, ovšem pravidlo o rozjetém vlaku, který se těžko zastavuje, dnes platilo do posledního písmene. Každá nesevědomitost a odfláknuté provedení cvičení na tréninku se krutě mstilo, takže jsme vypadali jako děti z mateřské školy, které namísto „po-o“ jdou „po-spa“ a nestačily se probudit. Kéž bychom si podobný zážitek nechali zase až napřesrok, či ho rovnou z hlavy a v budoucnu z hřiště naprosto vymazali...